

Příloha 1 – Ukázkový rozhovor – rezident domova pro seniory

Výzkumník: Dobrý den, děkuji, že jste si na mě udělala čas. Náš rozhovor bude zcela anonymní, vše, co si zde vzájemně povíme následně přepíši a použiji pouze pro zpracování výzkumu diplomové práce na téma Jak ovlivnila coronavirová krize kvalitu života rezidentů domova pro seniory. Mohu Vás ujistit, že nikde nebude uvedeno Vaše jméno a nikdo tak nepozná s kým byl tento rozhovor veden. Vážím si Vaší ochoty si se mnou povídat a děkuji Vám. Můžeme začít nebo máte ještě nějaké otázky?

Informant: Dobrý den, doufám, že budu vědět, jak odpovědět.

Výzkumník: nebojte se, žádná odpověď není špatná. Pokud nebudete něčemu rozumět, řekněte, zkusím otázku položit jinak. Pokud by Vám byl rozhovor nepříjemný nebo jste nechtěla na některou otázku odpovídat, řekněte. Ukončíme rozhovor nebo otázku vynecháme. Můžeme začít?

Informant: Dobře, ptejte se.

Výzkumník: Dobře tedy. Co si představujete pod kvalitou života?

Informant: Jak to myslíte?

Výzkumník: Co je pro Vás důležité, abyste byla spokojená? Jak si představujete kvalitní život?

Informant: Já si život kvalitní představuji prostě takový, jak to tady prožívám, tak jak mi byl nabídnut, když jsem sem přišla. Tak v tom duchu tady jedu. Že jsem bez starostí lékařského, mám zajištěné jídlo bez starostí. Potom si tady můžu dělat co vůbec chci. Tu kvalitu života si představuju tak, že mám ráda kytičky, ráda šiju, háčkuju, pletu, ráda čtu, to jsem si dřív nemohla dovolit. Tak jsem si přála, až já jednou budu v důchodu, že budu čist, takže si toho tady krásně užívám. No potom veškeré aktivity, který mě baví tak na ně chodím.

Výzkumník: Máte tedy podle Vás v domově pro seniory kvalitní život?

Informant: Já jsem skromný člověk, takže myslím, že ano.

Výzkumník: Ve světě se objevila nová nemoc covid – 19. netrvalo dlouho a přišel i první případ u nás. Postupně se zaváděli opatření k zamezení šíření této nemoci. Chtěla jsem se zeptat, dle Vás byli jste zařízením dostatečně informováni o režimových opatřeních v souvislosti se zabráněním zavlečení nákazy covid – 19?

Informant: Byli jsme informováni včas o všem a bylo to pro nás pro všechny neznámí pro pracovníky i pro nás. A ten život při té první etapě, co byla ta nemoc, to bylo vůbec, že jo, pro nás pro všechny zoufalý. Nevěděli jsme kdy, jo, co to bude mít za následky ta nemoc, každý strašil. Takže jsme se obávali. Pracovníci to zvládali na jedničku, já si nemohu pomoci. Dělal se opatření opravdu dobrý, podle mého.

Výzkumník: Tak to ráda slyším, právě jsem se Vás chtěla zeptat, zda byla podle Vás přijatá opatření dostatečná a efektivní? Tedy zda splnila svoji funkci?

Informant: Bylo, určitě jo. Taky nevěděli, určitě dostávali nějaké informace ze shora. Museli podle toho jet a snažili se všemožně. Vždyť jsem to viděla. Děvčata se musela ke každému pokoji převlékat, bylo to opravdu náročný.

Výzkumník: To máte pravdu, jistě to bylo náročné jak pro Vás a ostatní uživatele, tak i pro pracovníky. Navštěvuje Vás tady rodina a známí?

Informant: Navštěvuje.

Výzkumník: Jak často za Vámi chodí?

Informant: Každý týden. Střídají se tady, někdy i dvakrát za týden, no, jak mají čas. Jednou týdně určitě. Kecáme taky po telefonu.

Výzkumník: Máte tedy více dětí?

Informant: Mám dvě dcery.

Výzkumník: Takže jste v kontaktu buď osobním nebo telefonickým?

Informant: Ano. Voláme před mobil.

Výzkumník: A mobil ovládáte sama nebo potřebuje pomoc pracovníků?

Informant: Zatím ho ovládám sama.

Výzkumník: Mohla za Vámi přijít rodina v době opatření?

Informant: V době zákazu to jsme nemohli nikdo.

Výzkumník: A když nemohl nikdo za vámi, tak jak jste byli v kontaktu?

Informant: Přes mobil. Já to tady mám dobrý tím, že mám balkon nízko terénu, takže mohli pod balkon a chvíli jsme si povídali.

Výzkumník: A tak Vám stačil takový kontakt s rodinou?

Informant: Mě to stačilo. Jiným lidem, kteří nemohli jít ven nebo neměli takovou příležitost, tak jim pomáhali s těma notebookama nebo jak se to jmenuje. Mohli tak mluvit s rodinou.

Výzkumník: Myslíte pomocí videohovorů?

Informant: Ano, že se tam i viděli.

Výzkumník: A když se uvolnila opatření a mohlo se na návštěvu za určitých pravidel, jezdili za Vámi?

Informant: Jezdili, to víte že jo.

Výzkumník: Chyběl Vám hodně osobní kontakt s rodinou v době úplného zákazu?

Informant: Tak snad ani ne, stýskalo se, samozřejmě, hlavně těm, kteří neměli možnost jako já, tak to těžce nesli.

Výzkumník: Myslíte si, že kontakt z balkonu a přes telefon byl pro Vás v té době dostačující?

Informant: Muselo, muselo. Byla jsem za to vděčná.

Výzkumník: Mohla jste domů v době platných opatření?

Informant: Nemohlo se, v době úplného zákazu ne. Potom ano za určitých pravidel, potom byla třeba karanténa, že jsme byli pár dní sami.

Výzkumník: A využila jste této možnosti jet domů?

Informant: Jo, to jsem byla doma.

Výzkumník: A co setkávání s ostatními uživateli a pobyt po zařízení? Mohli jsme se setkávat a volně se pohybovat?

Informant: Tak při tom přísném zákazu to vůbec, to jsme byli zavřený tady na pokoji, to jsme ani na jídelnu nesměli.

Výzkumník: To bylo v době covidu v zařízení?

Informant: Ano, to tady byla ta nemoc. A pak už se to rozvolňovalo, tak už jsme mohli na jídelnu, to už jsme se těšili až se uvidíme všichni a pak to bylo veselejší. Ty aktivity se pak už začaly taky rozbíhat sice v omezeném množství lidí, rozestupy, roušky na pusách, ale už to bylo lepší.

Výzkumník: Měla jste v té době hodně velké obavy o své zdraví a zdraví svých blízkých?

Informant: To víte, že jo, člověk měl starost, to tedy jo, denně jsem se ptala dětí, jste zdraví, v pořádku, jsem si vždycky oddychla.

Výzkumník: Pomáhalo Vám, že jste je slyšela přes mobil nebo viděla z balkonu? To Vás uklidnilo,

Informant: Jo, to bylo fajn. Ano.

Výzkumník: Vy tady v zařízení běžně využíváte dostupné služby jako je kadeřnice a pedikéra nebo jezdíte do města?

Informant: Ne, tady v domově.

Výzkumník: V době covidových opatření mohla do zařízení kadeřnice a pedikérka?

Informant: Ne, ne, bylo to omezené. Ta kadeřnice tady vůbec ani nebyla v té době. A pak když to rozvolnili, tak jsme tam stejně museli být stejně v rouškách a bylo pár nás tam pár. Pedikúru jsem já nepoužívala.

Výzkumník: A chybělo Vám to hodně, že jste nemohla k paní kadeřnici?

Informant: No bylo to takový, že jsem to trochu ufíkla sama. No ale pak už jsem se těšila, že člověk opravdu už strašil.

Výzkumník: Ovlivnilo to, že sem nemohla kadeřnice hodně Vaši kvalitu života? Zasáhlo to hodně do Vašeho života?

Informant: Ne, ne.

Výzkumník: Nabízejí Vám tady v domově nějaké volnočasové aktivity? Jak můžete trávit volný čas?

Informant: Ruční práce, pak chodíme na to cvičení paměti, vzpomínání, na to já teda nechodím, zpívání, já s tím hlasem, co mám chrapot od koronaviru, tak také ne, nemůžu se ho zbavit.

Výzkumník: A tak některé z těch aktivit navštěvujete pravidelně?

Informant: Paměť a ruční práce.

Výzkumník: A navštěvujete se zde v domově s ostatními uživateli, máte zde nějaké známé?

Informant: Jo, jo, mám tady sestru, mám tady maminku mého zetě, jo takže jí tam chodím navštěvovat.

Výzkumník: Zmínila jsme, že v době opatření chvíli aktivity nebyly nebo pak byly v omezené míře, chyběly Vám?

Informant: Ano.

Výzkumník: A jak jste tedy trávila volný čas?

Informant: Jak jsem ho trávila? No tak, hodně jsem četla, to je fakt, háčkovala, plela a televize.

Výzkumník: A zastavili se třeba za Vámi i pracovníci, třeba si popovídat, když jste nemohli vůbec z pokoje?

Informant: Sestřičky jo, to ony přišly, jestli něco nepotřebuju.

Výzkumník: Takže se Vám snažili zpříjemnit volný čas?

Informant: Ale jo, snažili se. Nejhorší bylo to, že jo, když to bylo v té době, když jsme se dozvěděli, že někdo někde odjel do špitálu a už se nevrátil, tak to bylo docela krutý.

Výzkumník: To pro Vás bylo hodně těžké, že?

Informant: Obzvlášť, když měl člověk někoho oblíbeného, s kým se ráda pobavila, tak to bylo opravdu smutný. Pak si člověk uvědomil cenu života.

Výzkumník: Když se teď s odstupem podíváte na tu dobu, jaká byla opatření, myslíte si, že šlo ještě něco udělat jinak?

Informant: Bylo to neznámé pro všechny, a tak to bylo dostačující, nepociťuji, že by se něco zanedbalo. Omezení, které bylo, bylo nutné, na místě. Určitě jo.

Výzkumník: Moc Vám děkuji, za čas, který jste mi věnovala. Víím, že to pro Vás nebylo jednoduché. Velmi si toho vážím. Přeji Vám jen pohodové, klidné dny, a hlavně hodně zdraví.

Informant: Děkuji i vy se mějte dobře.